Na Žižkově 10. 8. 2026

Ach to vzdělání!

Rád poznávám nové věci. Snažím se pochopit souvislosti, získat rozhled, přiučit se něco z blízka i z dáli (jak zeměpisné, tak oborové). Internet je oceán informací – stále lovím nové poznatky. A teď ještě s pomocí AI mohu dostat „kvalifikované odpovědi" prakticky na cokoliv.

A přesto kolem sebe vidím rostoucí množství lidí stále lépe „informovaných", a stále více zmatených. Je to stálým těkáním z předmětu na předmět, stálým scrollováním, odbíháním od jednoho tématu k druhému? Ano, chtít mít přehled o všem nakonec vede jen ke čtení nadpisů a náhodným zastavením (v řádu vteřin, max. minut) u jedné věci. Jsme nebo nejsme lépe informováni?

Pokud nakoukneme pod pokličku povrchní komunikace na sociálních sítích, zjistíme, že její smysl je „informovat" jak jsem dobrý, co jsem dokázal, kde jsem byl a co mi zrovna přistálo na talíři. Někdy také vést „diskusi" sdělením/sdílením svého postoje a to: a) skupině, která má stejný názor – tedy (sebe)utvrzení v mém postoji; b) všem, kteří jsou jiného názoru, aby viděli, jak jsou hloupí… Často pak/tak diskuse ztrácí rozměr hledání pravdy, přesvědčování věcnou argumentací, a stává se pouze osobním útokem.

Pravdivost a důležitost informací předkládaných AI přímo odpovídá četnosti výskytu, resp. citovanosti. (Pravda ale není věcí diskuse a důležitost nespočívá v tom, kolikrát se o čem píše[1].) Informace – skutečnosti tak ztrácejí souvztažnost a stávají se hromadou střepů, které dohromady nejsou schopny zrcadlit pravdivě skutečnost v jejím místě a důležitosti – v její celistvosti.

Hromada informací ještě není vzdělání. Proti povrchnímu těkání po zajímavostech stojí seriózní studium. Snaha pochopit a porozumět věcem je práce, která není lehká. Chodit do školy tak není pouze společenskou povinností, ale nutnou prací osobního rozvoje.

Hledání a poznání smyslu života je nejvyšším poznáním (smysl filosofie), ale teprve poznání Boha, správné a pravdivé, dá našemu životu skutečný smysl, protože nadpřirozený cíl.

Jestliže povrchní těkání po věcech přirozených nás nepřibližuje jejich poznání, o co je horší je ztratit světlo, cestu poznání Boha. Nestačí podívat se na kreslený seriál o stvoření světa, ani se naučit modlitbičku nebo nějakou zbožnou písničku. Je třeba poznávat Boha: studovat, milovat a podle poznané lásky žít. Kdo netouží Boha poznat, neví, kdo ho miluje a ztrácí schopnost milovat bližního láskou božskou. A jak mám milovat Boha? Tím, že Jeho lásku předávám druhým.

Milí rodiče, za nedlouho začíná školní rok. Jak poznáváte Boha vy a jak přibližujete Boha svým dětem, resp. jak přibližujete své děti k Bohu? Modlíte se s nimi? Přicházíte každou neděli na mši svatou? Náboženství není volnočasovou aktivitou, ale důležitým prvkem vzdělávání vašich dětí. Dejte si předsevzetí: modlit se se svými dětmi a studovat – poznávat Boha! Už jste je zapsali na náboženství?

Náboženství v naší farnosti bude v úterý 15:30 (1. třída), 16:15 (2. třída) – paní katechetka Milada Provinská) a ve čtvrtek odpoledne 14:00 (3. třída – příprava na 1. sv. přijímání), 15:00 (4.-6. třída), 16:00 (7.-9. třída) – P. Marek Miškovský. První náboženství bude v týdnu od 7. září.

Dny jsou dané, časy jednotlivých skupin se mohou (z)měnit podle konkrétního zájmu. Přihlášky k dispozici v sakristii kostela, nebo na webu farnosti. Pro jejich předání mě, prosím, kontaktujte osobně.

S přáním požehnaného času prázdninového

P. Marek

[1] „*Stokrát opakovaná lež se stává pravdou*" (citát neprávem připisovaný Paulu Josephu Goebbelsovi, říšskému ministru propagandy)